

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ-Δ.Υ. ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΧΩΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 50 • 106 80 • ΑΘΗΝΑ • ΤΗΛ.: 213 1616900 - 213 1616918 • FAX: 213 1616919

Α Ν Α Κ Ο Ι Ν Ω Σ Η

Θέμα: «Οικονομική κρίση και κυβερνητικά μέτρα.»

Συνάδελφοι,

Ζούμε μία κρίση χωρίς προηγούμενο μετά τη μεταπολίτευση.

Μια κρίση που ξεκίνησε το 2008 από την καρδιά του Καπιταλισμού, της Η.Π.Α., με την ασυδοσία του τραπεζικού συστήματος και της κερδοσκοπίας των χρηματιστηρίων, απλώθηκε σε όλο τον πλανήτη και σήμερα έχει περάσει στην περιφέρεια απειλώντας με χρεοκοπία τους αδύνατους του συστήματος όπως π.χ. την Ελλάδα.

Τα σταθεροποιητικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν μπόρεσαν να αναχαιτίσουν την κρίση, και δεν μπορούν να αναθερμάνουν την Ευρωπαϊκή οικονομία γιατί στηρίζονται στη περιοριστική νεοφιλελεύθερη πολιτική, που διευρύνει τη λιτότητα και την ύφεση.

Τα περισσότερα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλα λιγότερο και άλλα περισσότερα, έχουν δημοσιονομικά ελλείμματα μεγαλύτερα του 3% και χρέη μεγαλύτερα του 60% του Α.Ε.Π., όπως προβλέπει το σταθεροποιητικό πρόγραμμα. Ένα πρόγραμμα δηλαδή που έχει παραβιαστεί από τις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι χαρακτηριστικό ότι η Βρετανία θα έχει μεγαλύτερο δημοσιονομικό χρέος από την Ελλάδα (-12,9% στη Βρετανία έναντι -12,2% στην Ελλάδα για το 2010). Με το νέο σταθεροποιητικό πρόγραμμα που υπέβαλλε η Ελλάδα το δημοσιονομικό έλλειμμα προβλέπεται στο 8,7% για το 2010.

Γιατί λοιπόν τόσος δημοσιονομικός πανικός; Γιατί απώλεια Εθνικής κυριαρχίας; Όλη αυτή η τρομοκρατία δεν είναι παρά ένα παιχνίδι για την αυστηρή λιτότητα στους πιο φτωχούς. Για να περάσουν ακόμη πιο ακραία αντιλαϊκά μέτρα και μάλιστα με την ανοχή ή τη συναίνεση της πλειοψηφίας των λαών. Για να πληρώσουν την κρίση οι αδύναμοι κρίκοι, να πληρώσουν εκείνοι που δεν ευθύνονται, δηλαδή οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι χαμηλές και μεσαίες εισοδηματικές τάξεις, να πληρώσει η Νότια Ευρώπη (Ελλάδα, Ισπανία, Πορτογαλία).

Λιτότητα αποφάσισαν λοιπόν στις Βρυξέλλες οι νεοφιλελεύθεροι πολιτικοί, οι τεχνοκράτες, οι άνθρωποι-αριθμοί, μηχανές, που δεν έχουν καμία επαφή με τη σκληρή πραγματικότητα που βιώνει η πλειοψηφία της κοινωνίας. Έλλειμμα δημοκρατίας, έλλειμμα αντιπροσώπευσης αλλά και έλλειμμα κοινωνικής αντίστασης από τους εργαζόμενους της Ευρώπης.

Διαρκή και μόνιμη λιτότητα, διαρκή αυστηρή επιτήρηση εκείνων που παρενέβησαν τους «κανόνες» με μια ασφαλή συνταγή: τη μείωση των αποδοχών των Δημοσίων Υπαλλήλων, την μείωση του αριθμού των εργαζομένων στο Δημόσιο, την αύξηση των ορίων ηλικίας για συνταξιοδότηση, την παραπέρα ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, την ιδιωτικοποίηση της κρατικής περιουσίας, την περικοπή των κοινωνικών δαπανών για παιδεία, υγεία, πρόνοια, την αύξηση των έμμεσων φόρων.

Είναι τα μέτρα που επιβλήθηκαν στην κυβέρνηση, μέτρα άμεσης απόδοσης για να ξεπεραστεί η κρίση.

Έχουμε όμως και εμείς τις δικές μας ευθύνες.

Ασφαλώς οι εργαζόμενοι γνωρίζουν ότι δόθηκαν και αφορμές με τον τρόπο διαχείρισης, διακυβέρνησης της χώρας ειδικά τα τελευταία χρόνια. Το αναπτυξιακό και καταναλωτικό μοντέλο της χώρας ήταν και είναι στρεβλό. Οι μεταρρυθμίσεις, οι εκσυγχρονισμοί και οι επανιδρύσεις του κράτους έμειναν στα χαρτιά.

Επί δεκαπέντε χρόνια η αύξηση του Α.Ε.Π. ήταν η μεγαλύτερη στην Ευρώπη και από τις μεγαλύτερες στον κόσμο αλλά το δημόσιο χρέος τριπλασιάστηκε φθάνοντας στα 330 περίπου δις (το 2009), με ετήσια χρεολύσια (άνω των 50 δις.).

Αντί η ανάπτυξη να διαλύσει τα ελλείμματα, πέτυχε να διευρύνει το δημόσιο χρέος.

Μετά την εκδήλωση δε της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης 2008, η Ελληνική οικονομία, με τα γυάλινα πόδια, παράλληλα με την πολιτική που ακολουθήθηκε (2005 – 2009), οδηγήθηκε «αιχμάλωτη» στις αγορές και στους δανειστές της.

Η αναξιπιστία της χώρας αναφορικά με το δημοσιονομικό έλλειμμα του 2009 (πριν τις εκλογές η προηγούμενη κυβέρνηση έδινε 6% και σε 15 ημέρες μετά τις εκλογές η νέα κυβέρνηση έδινε 12,7 %) δημιούργησε συνθήκες μεγάλης πιστοληπτικής υποβάθμισης και «κερδοσκοπικό τσουνάμι».

Η κρίση έχει πλέον περάσει στο επίπεδο της πραγματικής οικονομίας. Α.Ε.Π. (-2%), επενδύσεις (-10%), ανεργία (+ 10,7%), Δημοσιονομικό έλλειμμα (-12,7%), επιτόκια δανεισμού δημοσίου (+6,1%), συνολικό χρέος 130 δις περίπου (προβλέπονται για το 2010).

Επιβάλλεται λοιπόν επιθετική πολιτική με νέα αναπτυξιακά μέτρα, άμεσης απόδοσης, ενίσχυσης της ρευστότητας των μικρομεσαίων επιχειρήσεων και συνεταιρισμών που είναι η ραχοκοκαλιά της Ελληνικής οικονομίας, ενίσχυσης της εγχώριας παραγωγής και των συγκριτικών πλεονεκτημάτων, ενίσχυση του διαθέσιμου εισοδήματος των νοικοκυριών για να στηριχθεί η συνολική ζήτηση και αλλαγή του καταναλωτικού προτύπου (αύξηση εξαγωγών, μείωση εισαγωγών).

Επιβάλλεται νέα δημοσιονομική πολιτική με μέτρα άμεσης απόδοσης, με κτύπημα της παραοικονομίας, της φοροδιαφυγής, της εισφοροδιαφυγής, των μεσαζόντων και της κρατικής σπατάλης. Ανακατανομή του Εθνικού Εισοδήματος, δημόσιες επενδύσεις σε έργα υποδομών για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας .

Να πληρώσουν επιτέλους οι έχοντες και κατέχοντες. Μην προσπαθούμε να αντιμετωπίσουμε τη φορολογική πολιτική με το «κίνημα» των αποδείξεων, παρά το γεγονός ότι δημιουργείται μια νέα φορολογική συνείδηση στον πολίτη.

Επιβάλλεται νέα κοινωνική πολιτική, νέα ασφαλιστική πολιτική, νέα αγροτική πολιτική, σύμφωνα με τις προεκλογικές δεσμεύσεις.

Να μην ακολουθήσουμε την πολιτική «νέων συμπληρωματικών μέτρων», που δίπλα στα πρόσφατα με την αυστηρή επιτήρηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της «τεχνογνωσίας» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου γιατί θα έχουμε νέα καταιγίδα, νέα ύφεση, νέο βύθισμα της πραγματικής οικονομίας. Η περικοπή του 14ου μισθού, του επιδόματος αδείας και εορτών των εργαζομένων, οι ιδιωτικοποιήσεις, οι απολύσεις χωρίς φραγμούς από τις επιχειρήσεις, οι αυξήσεις στα όρια συνταξιοδότησης (μέχρι και τα 67 όπως στην Ισπανία), κ.λ.π. θα έχουν καταστροφική επίδραση, και κοινωνικές εξεγέρσεις.

Πέραν των παραπάνω η Π.Α.Σ.Κ.-Δ.Υ. επισημαίνει ότι η αντοχή των εργαζομένων Δημοσίων Υπαλλήλων, έφθασε στο τέλος.

Οι Δημόσιοι Υπάλληλοι δεν ανήκουν στα προνομιούχα κοινωνικά στρώματα. Δεν μπορεί διαρκώς να είναι τα μόνιμα θύματα και να καλούνται διαρκώς σε νέες θυσίες, δεν μπορεί διαρκώς να λοιδορούνται και να αντιμετωπίζονται με ένα ιδιότυπο κοινωνικά ρατσισμό.

Είναι η δεύτερη χρονιά (2009-2010) που παγώνουν οι μισθοί, μειώνονται οι πραγματικές τους αποδοχές και συντάξεις. Οι εισοδηματικές απώλειες το 2010 από τις περικοπές των επιδομάτων, της αυτοτελούς φορολόγησης, και του παγώματος, θα ξεπεράσουν το 1,5 δις ευρώ.

Περιμένουμε και άλλοι ανάλογα να συμβάλλουν για το ξεπέραςμα της κρίσης - Κοινωνική δικαιοσύνη στα μέτρα, σύμφωνα με την οικονομική – φοροδοτική – αγοραστική δύναμη του καθένα. **ΌΧΙ εξαιρέσεις.**

Το αίτημα για ένα νέο-ενιαίο-δίκαιο μισθολόγιο με σταδιακή ενσωμάτωση όλων των επιδομάτων στο βασικό μισθό είναι ένα βασικό αίτημα που βάζει τέλος στην επιδοματική πολιτική.

Η πολιτική ευθύνη για την λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης δεν ανήκει στους εργαζόμενους. Το ρουσφέτι, ή γραφειοκρατία, η αναξιοκρατία, η πολιτική ομηρία είναι χαρακτηριστικά της λειτουργίας του σημερινού πολιτικού συστήματος. Είναι απόλυτα κατανοητό ότι η κατάσταση που κληρονομήθηκε δεν μπορεί να συνεχισθεί.

Ο Ελληνικός λαός απαίτησε ανατροπή. Απαίτησε αξιοκρατία και δικαιοσύνη, απαίτησε αποτελεσματικότητα, συμμετοχή και διαφάνεια. Φαινόμενα διαφθοράς, παρακμής και διαπλοκής δεν μπορεί να έχουν θέση στην δημόσια διοίκηση.

Το ασφαλιστικό σύστημα των Δημοσίων Υπαλλήλων είναι στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Συνεχίζεται το αδιέξοδο στο Ταμείο Πρόνοιας με 18.000 αιτήσεις σε εκκρεμότητα (μέχρι και το 2009), αναμένονται άλλες 8.000 το 2010, συνολικά δηλαδή 26.000 αιτήσεις, για την ικανοποίηση των οποίων απαιτούνται 1,3 δις. Τα ετήσια έσοδα των Ταμείων είναι περίπου 300 εκ., δηλαδή έλλειμμα 1 δις ευρώ.

Συνεχίζεται επίσης η εκκρεμότητα της υλοποίησης της απόφασης του Ευρωπαϊκού δικαστηρίου για αύξηση των ορίων ηλικίας των γυναικών (ισότητα των δύο φύλων).

Η απόφαση θέτει ουσιαστικά θέμα δομής του ασφαλιστικού συστήματος και αμφισβήτησης του χαρακτήρα της Δημόσιας κοινωνικής ασφάλισης των Δημοσίων Υπαλλήλων.

Απέναντι σε όλα αυτά τα προβλήματα όλοι μας, αυτή τη στιγμή, έχουμε χρέος να μην μείνουμε παθητικοί θεατές.

Έχουμε χρέος απέναντι στη χώρα, απέναντι στις επόμενες γενιές. Να δώσουμε τη μάχη μαζί συλλογικά, δημοκρατικά, να περιφρουρήσουμε την ιδεολογία μας, την πολιτική, το συνδικάτο και τα δικαιώματα των εργαζομένων που εκπροσωπούμε.

Το συνδικαλιστικό κίνημα είναι βάθρο της δημοκρατίας και δεν μπορεί να απαξιωθεί, η συλλογική διαπραγμάτευση δεν μπορεί να αντικατασταθεί με την απλή διαβούλευση.

Είναι μονόδρομος η κυβερνητική στροφή και συμφωνία με τους κοινωνικούς φορείς του τύπου, για το ξεπέρασμα της κρίσης, για μια βιώσιμη αναπτυξιακή πολιτική, που θα δίνει δυνατότητες και για μια δίκαιη ανακατανομή του εθνικού προϊόντος.

Μόνο ένα τέτοιο κοινωνικό μέτωπο με προοπτική μπορεί να αντισταθεί σθεναρά, να μπει φραγμός στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές στοχεύσεις του Διευθυντηρίου των Βρυξελλών, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, των τεχνοκρατών και των κερδοσκόπων.

ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Απεργούμε όλοι μαζί (Α.Δ.Ε.Δ.Υ. – Γ.Σ.Ε.Ε.)

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗ 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2010

Αθήνα, 18 Φεβρουαρίου 2010

Με συναδελφικούς χαιρετισμούς

Η Γραμματεία της Π.Α.Σ.Κ.-Δ.Υ.